

آموزش و پرورش در ترکیه

به موجب قانون، سیستم آموزش ملی ترکیه شامل دو قسمت اساسی به نام آموزش رسمی و آموزش غیررسمی است.

آموزش رسمی

آموزش رسمی به معنای سیستم مدرسه‌ای است. سیستم مدرسه‌ای آموزش ملی ترکیه شامل چهار سطح زیر است:

- ۱- آموزش پیش دبستانی
- ۲- آموزش ابتدایی
- ۳- آموزش متوسطه
- ۴- آموزش عالی

آموزش غیر رسمی

آموزش غیر رسمی، سیستم آموزش و پرورش را پوشش می‌دهد که موقعیت‌های شغلی برای شهروندانی فراهم می‌کند که هیچ‌گاه آموزش رسمی نداشته‌اند یا در یکی از سطوح از آموزش رسمی هستند یا آموزش رسمی را رها کرده‌اند. به طور کلی می‌توان ساختار نظام آموزشی کشور ترکیه را در قالب زیر خلاصه کرد:

آموزش پایه

طول برنامه هشت سال و سطح سن از شش تا ۱۴ سال است.

آموزش متوسطه

طول برنامه چهارسال و سطح سن از ۱۴ تا ۱۸ سال است.

متوسطه عمومی

طول برنامه سه سال و سطح سن ۱۴ تا ۱۷ سال است.

متوسطه فنی

طول برنامه چهارسال و سطح سن از چهارده تا هجده سالگی است.

متوسطه حرفه‌ای

طول برنامه سه ساله و سطح سن از چهارده تا هفده سالگی است.

نهادهای آموزشی

در مقطع پیش دبستانی نه هزار مربی و معلم در پنج هزار باب مرکز پیش دبستانی به تربیت ۱۵۰ هزار دانش آموز مشغول هستند. اما در مقاطع دبستان تا پایان دبیرستان تا سال ۱۹۹۷ میلادی یعنی پیش از

تغییر نظام آموزشی ترکیه وضع بدین صورت بوده است که هفت میلیون دانش آموز ابتدایی در بیش از ۵۰ هزار دبستان، سه میلیون دانش آموز راهنمایی در نه هزار مدرسه و دو میلیون دانش آموز متوسطه در ۵ هزار دبیرستان به تحصیل مشغول بوده‌اند. همچنین در یک‌هزار باب مدرسه فنی و حرفه‌ای دوره راهنمایی حدود ۵۰۰ هزار دانش آموز و در بیش از ۲۵۰۰ باب، مدرسه فنی و حرفه‌ای دوره متوسطه حدود یک میلیون دانش آموز به تحصیل اشتغال داشته‌اند.

بنا بر آمار مندرج در مطبوعات ترکیه هر سال ۱/۵ میلیون نفر به جمع دانش آموزان این کشور افزوده می‌شود، بطوریکه باید برای این عده ۱۲ هزار و ۲۵۰ باب مدرسه جدید آماده شود، از اینرو به علت افزایش جمعیت و نبودن مدرسه، مسئولان ناچار شده‌اند در ۱۰ هزار و ۳۳۳ مدرسه سیستم آموزش دو نوبتی را به اجرا درآورند.

نهادهای آموزش مذهبی

آموزش مذهبی در ترکیه در سه رده دانشکده الهیات، مدارس قرآنی و مدارس مربوط به آموزش طلاب و وعظ (مدارس امام خطیب) ارائه می‌شود.

تمامی این مدارس از دهه ۵۰ به بعد گسترش یافته‌اند. حقوق و مزایای مدرسان با دولت و تأمین سایر هزینه‌ها با خودمدارس است. مدارس امام خطیب نیز تا پیش از اجباری شدن آموزش ابتدایی شامل بیش از ۵۰۰ باب مدرسه آموزش دینی دوره راهنمایی با ۳۰۰ هزار دانش‌آموز و بیش از ۴۰۰ مدرسه آموزش دینی دوره متوسطه با ۲۰۰ هزار دانش‌آموز بوده‌اند. در این مدارس علاوه بر درس مدارس عمومی، درس عربی، قرآن، مسائل و احکام مذهبی تدریس می‌شود.

آموزش پیش‌دانشگاهی

از جمله مقاطع تحصیلی تشکیل دهنده ساختار آموزش پیش‌دانشگاهی می‌توان به آموزش پیش دبستانی، آموزش ابتدایی، آموزش متوسطه عمومی، آموزش فنی و حرفه‌ای، مؤسسات آموزش استثنایی و مؤسسات آموزش خصوصی اشاره کرد. تحصیلات ابتدایی (İlk Ogretim) در ترکیه از هفت سالگی آغاز می‌شود و به مدت هشت سال ادامه دارد. سپس تحصیلات دبیرستان (Lise) شروع می‌شود. مجموع دوره تحصیلات ابتدایی و دبیرستانی در ترکیه ۱۱ تا ۱۲ سال است.

دوره دبیرستان شامل رشته‌های علوم انسانی ریاضی، فیزیک و علوم تجربی است. بعد از پایان دوره ابتدایی می‌توان دوره تحصیلات دبیرستانی را در رشته‌های علوم دینی و هنرستان‌های صنعتی نیز ادامه داد که طول تحصیلات برای این رشته‌ها معمولاً ۱۲ سال است. در پایان دوره دبیرستان به دانش‌آموزان مدرک دیپلم (Lise Diplom) اعطاء می‌شود.

آموزش غیررسمی ارتباطی به نظام آموزشی ندارد. آموزش غیر رسمی شامل آموزش غیر رسمی عمومی، مدارس فنی و حرفه‌ای غیر رسمی، مراکز تربیت کار آموز و مراکز آموزش فنی بزرگسالان

است. سیستم آموزش پیش دانشگاهی، افراد را به سوی کسب نظام فکری آزادانه از طریق آموزش پایه رهنمون می‌شود. هدف کلی نظام آموزشی فوق، ارتقاء سطح فکری جامعه ترکیه از طریق بالا بردن پیشرفت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی با تأکید بر اصول ملی و جمهوری است. مقطع آموزش ابتدایی، از آنجا که به دانش‌آموزان نحوه خواندن و نوشتن و همچنین نظم و انضباط را آموزش می‌دهد، مهمترین مقطع آموزش پیش دانشگاهی محسوب می‌شود. سیاست آموزش پیش دانشگاهی درخصوص مقطع متوسطه زیاد موفق نبوده، زیرا درصد بالایی از دانش‌آموزان در امتحان ورودی دانشگاه‌ها پذیرفته نمی‌شوند، درحالی‌که دبیرستان‌ها عمدتاً برای آماده کردن دانش‌آموزان به چنین امتحان‌هایی کارکرد دارند. بدلیل آمادگی ناکافی، بسیاری از دانش‌آموزان مجبور هستند در کلاسهای ویژه آمادگی آزمون دانشگاه‌ها شرکت کنند. از آنجا که آزمون ورودی دانشگاه‌ها تغییرناپذیر بوده و فقط سالی یکبار اجراء می‌شود، بسیاری از افرادی که مایل به تحصیل در مراکز آموزش عالی هستند، با مشکلات زیادی روبرو می‌شوند.

بنابراین، دانشگاه‌های خصوصی رایج‌تر و قابل دسترسی‌ترند. آزمون ورودی این دانشگاه‌ها تغییر پذیر بوده و همچنین از برنامه‌های آموزشی وسیع‌تری برخوردارند. همچنین این کشور در مراکز فنی و آموزش بزرگسالان که حداقل آموزش ابتدایی را گذرانده اند، سرمایه‌گذاری می‌کند تا از این طریق به آنها برای یافتن مشاغل جدید کمک کند. از جمله برخی از برنامه‌های کاری رایج می‌توان به کار با الوار، کفاشی، کار با کامپیوتر، حروفچینی و چاپ، تجارت، بنایی، کارهای برقی، الکترونیک، انتشار روزنامه، تعمیر ماشین آلات، تعمیرات سیستمات بهداشتی، تهویه هوا و نقشه‌کشی اشاره کرد.

آموزش پیش دبستانی جریان قانونمند و هدف‌داری از آموزش است که کودکان گروه‌های سنی صفر تا هفتاد و دو ماهگی را براساس خصوصیات و سطح پیشرفتشان با فراهم کردن محیطی سرشار از انگیزه پوشش می‌دهد. در این جریان پیشرفت فیزیکی، عقلانی، روحی و اجتماعی کودکان به بهترین وجه در مسیر ارزش‌های فرهنگی جامعه هدایت می‌شود. مقطع پیش دبستانی، مرحله‌ای است که پیشرفت کودک بسیار سریع است.

آموزش فراهم شده در این دوران بر روند پیشرفت کودک در سال‌های آینده تأثیر بسیار دارد. تحقیقات درازمدت نشان می‌دهد که قسمت اعظم نگرش‌های به دست آمده دوران کودکی، شخصیت، دیدگاه‌ها، عادات، اعتقادات و سیستم ارزشی شخصی را در سال‌های بزرگسالی وی شکل می‌دهد. کودک که در ارتباط شدید روحی در مرحله بعد از تولد با اعضاء خانواده است، حدود سه سالگی برای بودن با دیگر همسالان و بازی با آنها احساس نیاز می‌کند. گروه‌های همسال محیطی را برای کودک فراهم می‌کنند که در آن خود را بشناسد.

کودک از طریق این محل‌های بازی می‌آموزد که پذیرفته شود، با دیگران شریک شود، از حقوق خود دفاع کند و به دیگران احترام بگذارد. بنابراین کودک از دنیای خود محور به مرحله احساس اجتماعی گام می‌گذارد. در ترکیه نیز این نوع از آموزش بعنوان یکی از شاخه‌های الحاقی نظام آموزشی عمومی

مطرح است. بیشتر اینگونه مدارس بطور خصوصی اداره می‌شوند. هرچند که برخی به دولت وابسته هستند. عمده این مدارس در شهرهای بزرگ فعالیت داشته و نیازهای مادران شاغل را بر طرف می‌کنند.

اهداف دراز مدت آموزشی

از جمله اهداف دراز مدت آموزش پیش دبستانی در راستای اصول اساسی آموزش ملی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ۱- حصول اطمینان از پیشرفت فیزیکی، عقلانی و روحی کودکان و اطمینان از این‌که آنها عادت‌های مورد نیاز را کسب کرده‌اند.
- ۲- ایجاد آمادگی در کودکان برای ورود به مقطع آموزش ابتدایی.
- ۳- ایجاد محیطی امن برای کودکانی که از خانواده‌هایی با شرایط نا مساعد آمده‌اند.
- ۴- حصول اطمینان از این‌که کودکان زبان ترکی را خوب صحبت می‌کنند.

اهداف کوتاه مدت آموزشی

از جمله اهداف کوتاه مدت آموزش پیش دبستانی در راستای اصول اساسی آموزش ملی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ۱- فراهم کردن محیطی مناسب در جهت پیشرفت کودکان و تقویت توانایی‌ها و قابلیت‌های فیزیکی عقلانی، زبانی، روحی و اجتماعی آنان.
- ۲- در نظر گرفتن گروه‌های مختلف سنی کودکان، علائق و نیازهایشان در راستای امکانات موجود در مدرسه و محیط اطراف آن.
- ۳- در نظر گرفتن امکانات موجود در محیط اطراف.
- ۴- پیشبرد آموزش پیش دبستانی به گونه‌ای که از کیفیت‌های لازم برای ایجاد احساس عشق، احترام، مسئولیت و اتحاد در کودکان برخوردار باشد.
- ۵- تأکید بر تکلم مناسب کودکان به زبان ترکی.
- ۶- ایجاد احساس وابستگی عاطفی به سرزمین مادری، ملت ترکیه، پرچم ترکیه، آتاتورک، عشق به خانواده و انسان‌ها و حصول اطمینان از وفاداری آنان به ارزش‌های اخلاقی.
- ۷- تأکید داشتن بر این‌که کودکان از طریق تجربه ارزش‌ها را کسب کنند.
- ۸- برخورداری کودکان از حقوق مساوی، با در نظر گرفتن تفاوت‌های شخصی، نشان دادن علائق، عشق و احساس، بدون تبعیض و تنبیه نکردن آنان.
- ۹- ایجاد و گسترش ارزش‌های اجتماعی- فرهنگی در کودکان.

۱۰- محدود نکردن کودکان در انجام فعالیت‌های آموزشی تا شخصیت آنها خدشه‌دار نشود و داشتن رفتاری همراه با عشق و احساس.

۱۱- اطمینان از این‌که کودکان درمورد موضوعات محیطی مانند تمیز و مرتب بودن محیط و ساختن محیطی سالم، آگاه و حساس باشند.

۱۲- فراهم کردن آموزش از طریق همکاری کادر مدارس و اولیاء.

۱۴- افزایش نرخ ثبت نامی مراکز آموزش پیش دبستانی.

به طور کلی می‌توان گفت که هدف مقطع کمک به رشد صحیح جسمی، روحی، روانی، عاطفی و اجتماعی کودکان است. گذراندن مقطع آموزش پیش دبستانی در ترکیه اجباری نیست.

هدف از برنامه آموزشی مهدهای کودک مراقبت و تغذیه صحیح کودکان و رشد جسمی و روحی آنان است. هدف از برنامه آموزشی کودکستان‌ها آموزش موضوعی نیست، ولی کودکان زبان ترکی تمرین می‌کنند، برای خواندن و نوشتن آماده می‌شوند، آموزش‌های بهداشتی و محیط زیستی می‌بینند و برای دوره بعد آموزشی مهیا می‌شوند.

به عبارت دیگر می‌توان گفت که هدف از کلاس‌های پیش دبستانی تشویق و آماده سازی کودکان رده‌های سنی پنج تا شش ساله برای ورود به دوره اجباری دبستان است.

پروژه‌های آموزشی

از جمله مهمترین پروژه‌های آموزشی مراکز پیش دبستانی کشور ترکیه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

پروژه آموزش و پیشرفت کودکان طی سال‌های اولیه کودکی این پروژه از طریق برنامه انتقالی در همکاری میان دولت ترکیه و سازمان یونیسف برای بهبود استاندارد زندگی کودکان و در جواب به اصل اولویت دهی به کودکان به اجرا در آمده است.

عمده تاکید این پروژه بر پاسخگویی به احتیاجات مربوط به رشد کودکان پیش دبستانی و شرکت مؤثر خانواده و جامعه و گسترش و تداوم آموزش پیش دبستانی است.

نوارهای آموزشی ویدئویی (تصویری) برای اولیایی که فرزندشان در گروه سنی صفر تا هفت سالگی قرار دارند، تهیه و با هدف ترویج فعالیت‌هایی برای آموزش و پرورش کودکان سراسر جامعه از طریق کانال‌های عمومی تلویزیون در اختیار عموم است. نوارهای فوق مطالب زیر را پوشش می‌دهند:

- خود آگاهی

- مهارت‌های روانی- حرکتی

- نگه‌داری از خود

- خصوصیات روحی

- مهارت‌های اجتماعی

- مهارت‌های زبانی

- حس زیبایی شناختی و خلاقیت

- از جمله دستاوردهای پروژه آموزش و پیشرفت کودکان طی سال‌های اولیه کودکی می‌توان به تأسیس مرکز آموزش پیش دبستانی چند منظوره در سال ۱۹۹۵ در استانبول اشاره کرد.

این مرکز با حمایت مشاورهای هیأت علمی دانشکده آموزش پیش دبستانی در دانشگاه «مارمارا» به منظور گسترش خدمات آموزش پیش دبستانی و توسعه مدل‌های اقتصادی‌تر در دستیابی کودکان و خانواده‌ها به امکانات آموزش پیش دبستانی تأسیس شد. این مرکز اهداف مشخص زیر را دنبال می‌کند:

- گسترش آموزش پیش دبستانی.

- افزایش کیفیت برنامه‌های آموزش پیش دبستانی.

- هدف گرفتن کودکان با موقعیت اجتماعی - اقتصادی نامساعد.

- فراهم کردن مراکز روزانه نگهداری از کودکان مادران کارمند و آموزش آنان.

در راستای این اهداف بررسی و ارزیابی احتیاجات کودکان به وسیله بخش آموزش اولیه کودکان دانشگاه مارمارا در ۸۷۵ خانه صورت گرفت، تا اساس کار پی‌ریزی شود.

براین اساس يك مغازه اسباب بازی ساخته شد تا اسباب بازی‌های ارزان قیمت از مواد اضافی بسازد. يك اتوبوس و مینی بوس هدایای به مرکز تغییر صورت یافت تا به‌عنوان کلاس‌های پیش دبستانی متحرک از آن استفاده شود تا این خدمات را برای بچه‌هایی که نمی‌توانند آموزش کلاسیک داشته باشند، فراهم کند.

هدف اصلی تشکیل چنین مراکزی، آموزش کودکان در مؤسسات آموزش پیش دبستانی و بالا بردن میزان ثبت نام و حصول اطمینان از این‌که کودکان گروه‌های سنی پنج تا شش سال که از خدمات آموزش پیش دبستانی بهره مند نبوده و در موقعیت خانوادگی نا مساعد زندگی می‌کنند بتوانند به‌صورت رایگان از خدمات آموزش پیش دبستانی در نزدیک‌ترین محل به زندگی خود استفاده کنند.

پروژه تحقیق، توسعه و تهیه برنامه‌های تلویزیونی (Tomurcuklar)

۱۳ برنامه آموزش تلویزیونی با عنوان (Tomurcuklar) از طریق همکاری مدیر کل آموزش پیش دبستانی و مدیر کل رادیو و تلویزیون ترکیه به منظور کمک به پیشرفت زبانی کودکان در گروه سنی پیش دبستانی تهیه شد تا استفاده بهتر از زبان ترکی را ترغیب و آگاهی ملی پرستی را در قالب اصول و اصطلاحات آتاتورک فراهم کند. این برنامه از اکتبر سال ۱۹۹۸ از طریق کانال‌های عمومی تلویزیون ترکیه پخش می‌شود. این پروژه درحقیقت خدمات آموزش پیش دبستانی از راه دور را برای کودکان و خانواده‌هایی که به مراکز آموزش پیش دبستانی در منطقه خود دسترسی ندارند فراهم می‌کند.

پروژه آموزش و رشد و نمو کودک

مرکز پروژه تحقیقاتی آموزش پیش دبستانی چندمنظوره در سال ۱۹۹۸، با پشتیبانی مشاوره‌های دانشکده پرورش کودک و اقتصاد خانواده با حمایت هیأت علمی دانشگاه «گازی» تحت پروژه آموزش و پرورش کودک در چارچوب برنامه هماهنگ سازمان یونیسف و MEB تأسیس شد. هدف این مرکز یافتن مدل‌های جایگزین برای دستیابی سریعتر و اقتصادی‌تر به کودکان و خانواده‌ها بود.

در این پروژه موقعیت و میزان نیازها بررسی شده و از ۱۸۵۰ خانواده که نماینده سه سطح مختلف اجتماعی اقتصادی بودند آمار گرفته شد تا نیازهای آموزشی کودکان و خانواده‌هایشان تعیین شود. در قالب پروژه فوق، ۳۴ معلم کلاس‌های پیش دبستانی متمرکز، در مدارس ابتدایی منطقه Kecionem در آنکارا تحت نظارت هیأت علمی دانشکده پرورش کودک و اقتصاد خانواده دانشگاه آنکارا و از طریق سمینارهای آموزشی تحت آموزش قرار گرفتند. این فعالیت آموزشی همچنان ادامه دارد. بخش پرورش کودک و اقتصاد خانواده دانشگاه آنکارا، سمینارهایی در مورد اسباب بازی و تولید وسایل بازی در مدارس ابتدایی آنکارا در منطقه Kecionem اجرا کرد. این معلمان داوطلب شدند که در غنی کردن محیط خانه برای کودکان پیش دبستانی و فراهم کردن راهنمایی مربوطه برای مربیان مراکز پیش دبستانی و مادران محله کمک کنند. در نتیجه این سمینار معلمان فنی با مربیان مراکز پیش دبستانی در مدرسه‌هایشان برای تولید و ساختن اسباب بازی بوسیله مواد زائد همکاری می‌کنند تا کمکی اقتصادی برای خانواده‌هایی با فرزندان پیش دبستانی را فراهم کند.

پروژه افزایش حساسیت نسبت به مسئله اشتغال کودکان

دو پروژه جداگانه از طریق همکاری وزارت ILO و تحت نظر IPEC صورت پذیرفته است که هدف از انجام آن، افزایش حساسیت معلمان و کادر اداری مراکز آموزش حرفه‌ای نسبت به مسأله اشتغال کودکان است. پروژه نخست در قالب همکاری میان ILO و مدیر کل آموزش غیر رسمی و حرفه‌ای وزارت کار در زمینه بهبود شرایط کاری کودکان طی سال ۱۹۹۵، شروع شد. تحت قرارداد همکاری امضاء شده با ILO در ۲۲ مه ۱۹۹۹ سمینارهایی در مورد مسئله کار کودکان برگزار شد که شامل ۲۶ معلم دهنده فنی در مراکز آموزش حرفه‌ای استانبول شد. همچنین تحقیقاتی با شرکت تعلیم دهندگان فوق صورت گرفت. گزارش تحقیق به شکل کتاب در آمده و در اختیار طرفین قرار داد گرفت.

در جریان پروژه دوم با توجه به نتایج مثبت به دست آمده از همکاری در پروژه اول، قرار داد جدید همکاری میان ILO و مدیر کل آموزش غیر رسمی و حرفه‌ای وزارت کار در آوریل ۱۹۹۹ به امضاء رسید. همکاری تحت قرارداد جدید آگاهی از حقوق کودکان را بالا خواهد برد. فعالیت‌های پروژه شامل آموزش و فعالیت‌های اجتماعی با هدف افزایش حساسیت استخدام کنندگان و سرکارگران در مورد مسأله حمایت از حقوق کودکان است.

طرح آموزش مادر - کودک

هدف از این برنامه حمایت از پیشرفت و رشد و نمو کودکان از طریق حمایت از مادران است. این طرح با استفاده از کلاس‌هایی که در مراکز آموزش عمومی مدیریت کل برای آموزش غیر رسمی و حرفه‌ای به اجرا گذارده می‌شود تا به مادران کمک کند در آموزش و پرورش کودکانشان موفق‌تر و کارآمدتر شده و مشکلات را آسانتر حل کنند. هدف اصلی این برنامه، کمک به پیشرفت خانواده‌ها و بچه‌هایی است که به آموزش پیش دبستانی دسترسی ندارند و به دلیل شرایط اجتماعی و اقتصادی‌شان در خطر هستند.

طرح کارآموزی مادران

هدف طرح فوق تربیت مربیان حرفه‌ای است که پرورش فیزیکی، عقلی، روحی و اجتماعی کودکان را می‌فهمند و قادرند در مراقبت و آموزش کودکان با توانایی عمل کنند تا خدمات نگهداری از کودکان را در خانه‌های آنها برای مادران کارمند فراهم کنند.

توسعه آموزشی

بنا بر افزایش اهمیت آموزش پیش دبستانی در کشور ترکیه، اقدامات زیر برای رشد و توسعه مراکز آموزش پیش دبستانی مد نظر قرار گرفته است:

- گشودن کلاس‌های مهد کودک در مدرسه‌های کنونی و استفاده از ظرفیت‌های فیزیکی آنان.
- ایجاد تغییرات لازم در پروژه‌های معماری مدارس در دست تأسیس.
- ایجاد ساختمان‌های لازم در طبقه همکف برای آموزش پیش دبستانی.
- فراهم کردن پروژه‌های آموزشی برای آموزش کودکانی که آموزش پیش دبستانی نداشته‌اند.
- گسترش آموزش و پیشرفت کودکان نوپا از طریق تهیه برنامه‌های آموزشی تلویزیونی.
- شکل دهی به مراکز تحقیقاتی آموزشی چند منظوره پیش دبستانی برای طرح و اجرای مدل‌های جایگزین به روش‌های اقتصادی‌تر برای دسترسی کودکان و خانواده‌های مناطق مهاجر نشین و دور افتاده به چنین امکاناتی.
- تهیه و طراحی برنامه‌های پیشرفت و توسعه آموزشی (رشد و نمو، آموزش و نگهداری).
- تکمیل قوانین مربوط به رشد و نمو، نگهداری و آموزش کودکان در اوان کودکی.

آموزش ابتدایی

ساختار آموزشی

مقطع آموزش ابتدایی شامل کودکان گروه سنی بین شش تا چهارده ساله می‌شود. در مدارس دولتی رایگان این آموزش برای کودکان دختر و پسر اجباری است. مدارس ابتدایی مؤسسات آموزشی ملی

هستند که توسط دولت برای تعلیم و تربیت پسران و دختران از طریق دوره آموزش اجباری پنج ساله ایجاد شده‌اند. طول مدت آموزش در این مدارس هشت سال است. آموزش ابتدایی برای تمامی شهروندان بدون در نظر گرفتن جنسیت آنها اجباری است و به صورت رایگان در مدارس دولتی ارائه می‌شود.

مؤسسات آموزشی ابتدایی شامل مدارس آموزش ابتدایی، کلاس‌های آموزشی و جبرانی و همچنین مدارس و کلاس‌هایی است که برای کودکان با نیاز به آموزش خاص (کودکان استثنایی) تأسیس می‌شود.

اهداف دراز مدت آموزشی

از جمله مهمترین اهداف دراز مدت آموزش ابتدایی هماهنگ با اهداف دراز مدت و اصول اساسی آموزش ملی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ۱- ایجاد دانش پایه، مهارت‌ها، نگرش‌ها و عادات لازم برای کودکان ترك به منظور تبدیل به شهروندانی خوب و پرورش آنان در راستای اخلاقیات.
- ۲- آماده کردن کودکان ترك برای زندگی و آموزش در سطوح بالاتر و پرورش آنان در راستای علائق و استعدادهایشان.

اهداف کوتاه مدت آموزشی

از جمله مهمترین اهداف کوتاه مدت آموزش ابتدایی هماهنگ با اهداف دراز مدت و اصول اساسی آموزش ملی می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- ۱- خلق محیط آموزشی تحقیقاتی، مولد و مؤثر که به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد خواست‌ها و احساسات خود را بیان کنند، نقاط ضعف و قوت خود و خانواده‌شان را شناسایی و احساس مسئولیت خود را پرورش دهند.
- ۲- خلق محیط‌های آموزشی و فوق برنامه که برای دانش‌آموزان ابزار لازم برای پیدا کردن دیدی وسیع و جامع نسبت به دنیا را فراهم کند.
- ۳- تهیه برنامه‌ها برای این‌که دانش‌آموزان را از تکنولوژی‌های اطلاعاتی و مسائل اجتماعی و فرهنگی مطلع کرده و آنان را افرادی چند بعدی و در حال پیشرفت دائمی در مسائل آکادمیک و اجتماعی و انسان‌هایی با شعور بسازد.